

ایثار اجتماعی

ایثار اجتماعی (دیگرخواهی): برتری دادن منافع دیگران و مصالح جامعه بر منافع فردی و گروهی، به عبارت دیگر مصرف دارایی ها (زمان، مال، امکانات...) و جان خود برای ایفای مسئولیت انسانی و اجتماعی. ایثار از سطح فردی با مفاهیمی چون همدردی و همدلی شروع می شود. وقتی انسان در فرآیند تفکر و رشد از سطح نیازهای پایین تر (معیشتی، امنیتی، بهداشت...) عبور کند در نهایت به خودشکوفایی می رسد. این خویشتن یابی در جامعه به دیگرخواهی یا ایثار اجتماعی ختم می گردد. ایثار از سطح بخشایش بین فردی آغاز می شود و سپس از سطح بخشایش در سطح خانواده به بخشایش و فداکاری در سطح جامعه می رسد.

ایثار اجتماعی - محیط زیستی: برتری دادن منافع و مصالح طبیعت و محیط زیست بر منافع فردی و گروهی، به عبارت دیگر مصرف دارایی ها و جان خود برای حفاظت از طبیعت و محیط زیست. نمونه متعالی آن از دست دادن جان خویش در راه حفظ محیط زیست است، عاشقان محیط زیستی که هر ساله در خاموش نمودن انواع آتش سوزی ها در طبیعت جان خود را از دست می دهند، شهیدان محیط زیستی هستند که جان خویش را برای حفاظت از محیط زیست نثار می کنند.

انواع (پیوستار) ایثار اجتماعی - محیط زیستی: ایثار اجتماعی - محیط زیستی دارای طیف گوناگون و گسترده ای است. از یک کودک که از گلی نگهداری می کند تا یک باغبان، از یک فعال محیط زیست تا یک کارمند متعهد به کارش، از یک نویسنده محیط زیست تا یک سیاستگذار محیط زیستی و طیفه شناس، از یک شرکت یا سازمان مسئول در برابر حفظ محیط زیست تا یک خانم خانه داری که در مصرف آب صرفه جویی می کند... همه اینها به نوعی در راه حفظ محیط زیست می کوشند. بنابراین مفاهیمی چون نذر فرهنگی (صرف وقت برای آموزش رایگان محیط زیستی، تقسیم رایگان کیسه های پارچه ای...) و وقف محیط زیستی (مالی یا جانی) همه در پیوستار و سطحی از ایثار اجتماعی - محیط زیستی قرار می گیرند. برای این که این تفکر ایثار اجتماعی و سپس ایثار اجتماعی - محیط زیستی در یک جامعه شکل بگیرد، باید نهادهای گوناگون جامعه پذیری (اجتماعی کردن) که عبارت اند از: مدرسه، مذهب، رسانه، خانواده، دوستان، احزاب و تشکل ها... با آموزه های صحیح و متجانس با هم وظایف شان را انجام دهند. برای موجودیت شهروندان مسئول و سپس ایثارگر در تمامی ابعاد و لایه های جامعه نیازمند آن هستیم که منابع جامعه پذیری همنا و همسو با هم باشند.

جمع بست: امروزه، جامعه و محیط زیست ایران نیاز ضروری به ایثار اجتماعی - محیط زیستی دارد، برای شکل گیری ایثار اجتماعی - محیط زیستی باید پایه های پروراندن و آموزش آموزه های مسئولیت پذیری را در جامعه تقویت کنیم، سپس این نوع اندیشه را ترویج و توسعه دهیم. چرا که ایثار اجتماعی - محیط زیستی بر محور مسئولیت پذیری اجتماعی می چرخد. یعنی تا زمانی که ما مفهوم مسئولیت پذیری را درک نکنیم و به شهروندان مسئولیت پذیری تبدیل نشویم در حوزه ایثار اجتماعی - محیط زیستی جزء رفتار و اعمال پراکنده و غیرهدفمند کاری از پیش نخواهیم برد. چکیده این که مسئولیت پذیری اجتماعی - محیط زیستی دروازه ورود به ایثار اجتماعی - محیط زیستی است.